

Подолання гендерних стереотипів у суспільстві є важливою складовою попередження такого насильства. Найперше від таких стереотипів повинні звільнитися ті, хто працює у сфері боротьби з цим явищем. Усім, хто може впливати на громадську думку, треба докладати постійних зусиль до подолання гендерних нерівностей у суспільстві. Лише позбувшись їх, можна об'єктивно і неупереджено ставитися як до жертви насильства, так і до кривдника. Звільнення суспільної свідомості від стереотипів, є необхідною умовою подолання насильства в сім'ї.

Література:

1. Конституція України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України чинне законодавство із змінами та доповненнями на 02 січня 2018 року: офіц. текст. Київ.: Алерта, 2018. 372 с.
3. Про судоустрій і статус суддів. Закон України [Електронний ресурс] // Режим доступу. <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>. Дата доступу 02.10.2018.
4. Загальна декларація прав людини. [Електронний ресурс] // Режим доступу. http://www.irs.in.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=82:1&catid=47:un&Itemid=74&lang=uk. Дата доступу 02.10.2018.

ГЕНДЕРНО-ОБУМОВЛЕНЕ НАСИЛЬСТВО ЯК БЕЗПОСЕРЕДНИЙ ПРЕДМЕТ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Друзенко А.В.

*консультатка з розробки гендерної політики
Офісу Віцепрем'єрки з питань європейської
та євроатлантичної інтеграції Фонду ООН
у галузі народонаселення в Україні
м. Київ, Україна*

Починаючи з 1999 року, щороку 25 листопада у світі відзначають Міжнародний день боротьби за ліквідацію насильства щодо жінок під егідою ООН та проводять щорічну всесвітню акцію «16 днів протидії гендерному насильству». Тим самим сучасне суспільство нарешті визнало, що гендерне насильство є порушенням прав людини і,

насамперед, жінок, а світовий жіночий рух отримав ще одну важливу перемогу на шляху викорінення дискримінації за статевою ознакою [2].

Слово «гендер» не має аналогів в українській мові, воно запозичене з інших мов і увійшло в науку як іноземний термін. На це, зокрема, у своєму дослідженні звертала увагу О. Р. Дашковська [8, с. 65]. З'ясовуючи сутність гендерно обумовленого насильства, доречно пригадати визначення насильства, запропоноване професором Генріхом Кіреєвим: «насильство – це особливий тип відносин між людьми, що склався на базі протилежного ставлення до природних, об'єктивних умов їх існування ... насильство існує там, тоді і остільки, де, коли і скільки має місце привласнення, придушення, підпорядкування волі суб'єкта, панування над нею» [9, с. 17].

Відповідно до Академічного тлумачного словника «насильство» – це застосування фізичної сили до кого-небудь. Застосування сили для досягнення чого-небудь; примусовий вплив на когось, щось [3].

На думку І. Грицай, гендерно обумовлене насильство являє собою дії або бездіяльність однієї особи (групи осіб) щодо іншої (групи осіб), спрямовані на відтворення гендерних ролей у соціумі через погіршення становища чоловіка/жінки в усіх сферах життєдіяльності та призводять до порушення прав людини, підриваючи як здоров'я та гідність індивіда, так і безпеку, економічну, соціальну стабільність нації [7, с. 314].

Таким чином, під правовою категорією «гендерно обумовлене насильство» слід вважати застосування однією особою психологічного впливу та (або) фізичної сили до іншої особи з суб'єктивно-викликаних переконань нерівності соціально-рольового статусу, дискримінації статі та гендерної ролі в соціумі.

Відповідно до Академічного тлумачного словника під «об'єктом» розуміють явище, предмет, особа, на які спрямована певна діяльність, увага або ж предмет наукового дослідження, спеціальної зацікавленості, компетенції [3].

Якщо говорити про гендерно-обумовлене насильство, як предмет адміністративної діяльності Національної поліції, то необхідно перш за все зазначити, що в сучасній правовій науці дотепер немає однозначного підходу до розуміння категорії адміністративної діяльності. Адже побудована на традиційних постулатах концепція адміністративно-правового забезпечення певної царини суттєво змінюється шляхом осучаснення та застосування нових визначень, понять, категорій, притаманних іншим науковим напрямам [6]. В. Авер'янов, І. Голосніченко в своїх наукових працях зазначають, що виходячи з особливостей сфери внутрішніх справ, визначених відносин виконавчо-владної діяльності та теорії адміністративного права, можна визначити, що адміністративна діяльність органів внутрішніх справ – це урегульована нормами адміністративного права їхня виконавчо-владна діяльність, яка спрямована на забезпечення

особистої безпеки громадян, захист їхніх прав і свобод, законних інтересів, публічної безпеки та боротьбу з правопорушеннями [5; 1, с. 7].

На підставі вищевказаного, можна зробити висновок, що гендерно-обумовлене насильство є безпосереднім предметом адміністративної діяльності Національної поліції та полягає у реалізації комплексної виконавчо-розпорядчої, правоохоронної, організаційної адміністративної діяльності, яка спрямована на запобігання та протидію гендерно-обумовлених насильств та забезпечення захисту прав, свобод та законних інтересів потерпілих осіб шляхом застосування поліцейських заходів щодо попередження та припинення адміністративних правопорушень, що пов'язані з гендерно-обумовленим насильством, здійснення адміністративно-юрисдикційної діяльності щодо притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності, проведення контролю за дотриманням публічної безпеки та правопорядку на законних підставах та в межах компетенції.

Література:

1. Аверьянов В. Б. Функции и организационная структура органа государственного управления. Київ: Наук думка, 1979. С. 3–8.
2. Анішук Н. В. Виникнення та сутність феномена гендерного насильства: історико-правовий екскурс. Форум права. 2008. № 1. С. 18-22.
3. Білодід І. К. Словник української мови: в 11 томах. Том 5, 1974. С. 495.
4. Галунько В. В., Олефір В. І., Пихтін М. П. та ін. Адміністративне право України : навчальний посібник : у 2-х т. Херсон : ПАТ «Херсонська міська друкарня», 2011. Т. 1: Загальне адміністративне право. 320 с.
5. Голосніченко І. П., Кондратьєв Я. Ю. Адміністративна діяльність органів внутрішніх справ. Загальна частина: підручник. Київ: Укр. Акад. внутр. Справ, 1995. 177 с.
6. Гречанюк Р. В. Адміністративна діяльність: загально-концептуальні аспекти розуміння. Адміністративне право і адміністративний процес, інформаційне право. Право і суспільство № 4 / 2019.
7. Грицай І. О. Принцип гендерної рівності та механізм його забезпечення: теоретико-правовий аспект : дис. ... д-ра юрид. наук. Дніпро, 2018. 543 с.
8. Дашковська О. Р. Жінка як суб'єкт права в аспекті гендерної рівності: монографія. Харків: Право, 2005. 224 с.
9. Киреев Г. Н. Сущность насилия. Прометей. Москва, 1990. 108 с.